

۲۷۴ - ای دوستان حقیقی من

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۷۴ - ای دوستان حقیقی من

ای دوستان حقیقی من، رأفت و مهربانی این زندانی را ملاحظه نمائید که شب و روز بیاد احباً مشغول و بذکرشان مألوف هیچ صبحی جز بحبّت دوستان مسرت نیابد و هیچ شامی بغیر از بیاد یاران راحت نجوید و شب و روز سر باستان نهد و طلب تأیید یاران کند شاید تنی چند در انجمن عالم مبعوث شوند که مانند شمع نور بجمع بخشند و بسان گل و ریاحین در این بهشت برین رائحه طیبه منتشر کنند تا بندگان صادق حق گردند و یاران موافق این عبد. زیرا این خاکدان فانی از روش و سلوک غافلان بنادانی چنان ظلمانی گشته که حقائق و صور اشیاء بکلی در پرده تاریک مانده. پس نور هدایت کبری اگر تأیید نماید آنچه که در پرده خفایای این جهان است بقوت عنایت شمس حقیقت نمایان گردد و بنور هدایت کبری ظلمت زائل شود و اسرار کشف و عیان گردد. در اینصورت یاران الهی باید که کاشف حقائق و معانی شوند.

حضرت مسیح خطاب به احباً میفرماید که شما ملح ارضید و چون ملح فاسد گردد، دیگر به چه چیز تمکین شود؟ مقصود اینست که میزان روش و سلوک و حرکت یاران است اگر چنانکه باید و شاید موفق گردند شبهه ای نیست که این زندان تاریک ایوان روشن گردد و این حفره پرغم حدیقه نورا شود. از خدا خواهم که باین موهبت موفق و مؤید گردید و علیکم التّحیّة و الثّناء.

ORIGINAL

AUDIO